

Sygn. akt II Ca 636/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012r.

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący - Sędzia SO Jolanta Pratkowiecka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. (...) (...)w G.

przeciwko I. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 24 sierpnia 2012 roku

sygn. akt I C 30/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 600 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 636/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2012r. zasądził od pozwanej I. K. na rzecz strony powodowej B. (...) (...)w G. kwotę 8.968,62 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 września 2010r. oraz zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.330 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie powyższe poprzedzone zostało ustaleniami i oceną prawną, szczegółowo przedstawionymi w uzasadnieniu wyroku.

Pozwana zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła:

1. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 k.p.c. przez błędną ocenę dowodu- pisma (...) Bank S.A. w L. z dnia 23 stycznia 2007r., polegającą na przyjęciu, że (...) Bank S.A. jako cedent skutecznie wypowiedział umowę kredytu nr (...) - (...) z 27 lipca 2005r., mimo że zgodnie z § 14 ust. 1 tej umowy wypowiedzenie wymagało uprzedniego wezwania kredytobiorców do spłaty kredytu. Opisane naruszenie miało wpływ na wynik sprawy z uwagi na to, że w następstwie tej błędnej oceny Sąd I instancji analizował ważność umowy cesji zawartej między cedentem i stroną powodową oraz

skuteczność przerwania biegu terminu przedawnienia przez cedenta, a w konsekwencji przyjął istnienie zobowiązania do zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) art. 38 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h. i art. 58 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że pismo z 23 stycznia 2007r. zatytułowane „wypowiedzenie umowy kredytu” wywołało skutek wypowiedzenia umowy kredytu przez Bank (...) S.A., mimo braku potwierdzenia kompetencji osób podpisanych pod tym pismem do działania w imieniu i na rzecz Banku (...) S.A. W związku z powyższym jednostronna czynność prawna „oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu” powinna zostać zakwalifikowana jako nieważna,

b) art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że nadanie bankowemu tytułowi wykonawczemu z dnia 30 sierpnia 2007r. klauzuli wykonalności na rzecz cedującego banku oraz wszczęcie egzekucji przez (...) Bank S.A. w oparciu o tak powstały tytuł wykonawczy przerwało bieg terminu przedawnienia ze skutkiem także dla strony pozwanej – cesjonariusza, mimo trafnej kwalifikacji, że bankowy tytuł wykonawczy jest podstawą prowadzenia egzekucji wyłącznie na rzecz innego banku.

Powołując się na powyższe zarzuty pozwana domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenia na jej rzecz od strony powodowej kosztów procesu za obie instancje, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi strona powodowa wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych, które znajdują oparcie w zebranych materiale dowodowym. Nie budzi również zastrzeżeń ocena prawna tych ustaleń.

Tym samym ocena faktyczna i prawna Sądu Rejonowego została przyjęta przez Sąd Okręgowy jako podstawa własnego rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że sprawa w początkowej jej fazie rozpoznawana była w postępowaniu elektronicznym, a po założeniu przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty – w postępowaniu uproszczonym.

Zgodnie z art. 505³⁵ zd.1 k.p.c. w postępowaniu elektronicznym sprzeciw od nakazu zapłaty nie wymaga uzasadnienia i przedstawienia dowodów, jednak w sprzeciwie pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

Wdanie się w spór co do istoty sprawy następuje z chwilą, w której pozwany zaprzeczy zasadności roszczenia, oświadczając, że nie uznaje żądania pozwu lub że wnosi o oddalenie powództwa. W praktyce takie oświadczenie następuje najczęściej w odpowiedzi na pozew, sprzeciwie wobec wyroku zaocznego lub zarzutach (albo sprzeciwie) wobec nakazu zapłaty. W przypadku niezłożenia odpowiedzi na pozew, zaprzeczenie zasadności powództwa może nastąpić na pierwszym terminie rozprawy, po jej wywołaniu.

Obowiązek zgłoszenia zarzutów w sprzeciwie od nakazu zapłaty związany jest z rygorem prekluzji w tym zakresie

W rozpoznawanej sprawie żądanie oddalenia powództwa pozwana zgłosiła w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 23 grudnia 2010r. i w ten sposób wdała się w spór co do istoty sprawy W sprzeciwie tym pozwana podniosła tylko jeden zarzut, a mianowicie zarzut przedawnienia roszczenia (k. 7). Dalsze zarzuty, powtórzone zresztą w apelacji, w imieniu pozwanej złożył jej pełnomocnik procesowy, ale dopiero w piśmie procesowym z dnia 8 lutego 2012r.

(k.88-91). Zarzuty te, poza zgłoszonym w sprzeciwie zarzutem przedawnienia, podniesione zostały już po wdaniu się przez pozwaną w spór co do istoty sprawy. W świetle powołanego wyżej przepisu art. 505³⁵ k.p.c. były to zarzuty spóźnione, bowiem pozwana po złożeniu sprzeciwu od nakazu zapłaty utraciła prawo zgłaszania dalszych zarzutów skierowanych przeciwko żądaniu pozwu .

W konsekwencji bezprzedmiotowe jest odnoszenie się do zarzutów apelacji innych, niż zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego, przedstawioną w apelacji konstrukcję przedawnienia roszczenia strony powodowej uznać należy za chybioną. Poza sporem jest, że poprzedni właściciel wierzytelności (...) Bank S.A. w L. w dniu 21 sierpnia 2007r. złożył do sądu wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu w związku z zaległościami pozwanej i drugiego z dłużników – W. Ż.. Czynność ta, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., przerwała bieg przedawnienia roszczeń objętych bankowym tytułem wykonawczym. Kolejne przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia nastąpiło w 2008r. w związku z wszczęciem przeciwko dłużnikom postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego z wniosku wierzyciela (...) Bank S.A. w L.. Postanowieniem z dnia 23 września 2009r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Wcześniej zaś, w dniu 23 czerwca 2009r. wierzytelność została zbyta na rzecz strony powodowej. Zdaniem pozwanej, w tych okolicznościach przerwanie biegu przedawnienia nastąpiło, ale tylko wobec (...) Bank S.A. w L., ale już nie wobec nabywcy wierzytelności, którą jest strona powodowa.

Z takim poglądem nie sposób się zgodzić. Przedmiotem przelewu jest wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika określonego świadczenia. Z art. 509 § 2 k.c. wprost wynika, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę prawa związane z jej właściwością. Również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 września 2001r., I CKN 379/00 (Lex nr 52661) podkreślił, że w wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulegnie zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela . Z kolei w innym w wyroku z dnia 11 grudnia 2009r., V CSK 184/09 (Lex nr 553748) Sąd Najwyższy przyjął, że zgodnie z art. 509 § 2 k.c. wierzytelność przechodzi na nabywcę ze wszystkimi właściwościami, przywilejami i brakami

Jedną z właściwości roszczeń pieniężnych jest, że w określonym terminie ulegają one przedawnieniu (art. 117 § 1 k.c.). W takim stanie, z niejako określonym terminem przedawnienia, wierzytelność stanowiąca podstawę roszczenia przechodzi na cesjonariusza. Skoro poprzedni właściciel wierzytelności uzyskał przerwanie biegu przedawnienia, to zgodnie z art. 124 § 1 k.c. termin przedawnienia zaczął biec na nowo. W tych okolicznościach strona powodowa nabyła wierzytelność z taką właściwością, że termin jej przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo w dniu 23 września 2009r. tj. w dacie umorzenia postępowania egzekucyjnego, z miał zakończyć się w dniu 23 września 2012r. Jednak już w dniu 28 września 2010r. doszło do kolejnego przerwania biegu terminu przedawnienia roszczenia, bowiem strona powodowa wniosła pozew w przedmiotowej sprawie.

W związku z tym zgłoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia był niezasadny, co trafnie ocenił Sąd I instancji.

Z przedstawionych wyżej względów apelacja pozwanej jako bezzasadna została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).